

**Міністерство освіти і науки України
Мукачівський державний університет
Інститут педагогічної освіти і освіти дорослих НАПН України
Пряшівський університет (м. Пряшів, Словаччина)
Науковий університет імені Етвеша Лоранда (м. Будапешт, Угорщина)
Вища лінгвістична школа (м. Ченстохова, Польща)
Інститут педагогіки і психології
Університету імені Яна Кохановського в Кельцах (Польща)
Гуманітарно-педагогічний коледж Мукачівського державного університету**

ОСВІТА І ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ФАХІВЦІВ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

**Збірник тез доповідей за матеріалами
II Міжнародної науково-практичної конференції
25-26 жовтня 2018 року**

**Україна, Мукачево
25-26 жовтня 2018 р.**

УДК 37:331.522.4 (477:4) (063)

О – 72

Рекомендовано до друку Вченою радою
Мукачівського державного університету
(протокол № 3 від 23 жовтня 2018р.)

Рецензенти:

І. В. Козубовська, доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри загальної педагогіки і педагогіки вищої школи, ДВНЗ «Ужгородський національний університет», м. Ужгород.

Н. В. Пазюра, доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри англійської авіаційної мови, Національний авіаційний університет, м. Київ

Освіта і формування конкурентоспроможності фахівців в умовах євроінтеграції: збірник тез доповідей II Міжнародної науково-практичної конференції, 25-26 жовтня 2018р., Мукачево / Ред.кол.: Т.Д. Щербан (гол.ред.) та інш. – Мукачево: Вид-во МДУ, 2018.– с. 489

ISBN 978-617-7495-24-5

У збірнику представлено тези доповідей учасників II Міжнародної науково-практичної конференції «Освіта і формування конкурентоспроможності фахівців в умовах євроінтеграції». Учасниками конференції представлено до обговорення проблеми сучасного розвитку європейського освітнього простору, формування загальних та професійних компетенцій в умовах розширення міжнародного ринку праці, ролі початкової, середньої, професійної та вищої освіти у становленні майбутнього фахівця.

Видання розраховане на науковців, педагогів, викладачів, аспірантів, які займаються проблемами національної освіти в умовах інтеграції в європейський освітній простір.

Редакційна колегія:

Щербан Т.Д. – д.психол.н., професор (голова), Гоблик В.В. – д.е.н., доцент, Папп В.В. – д.е.н., професор, Товканець Г.В. – д.пед.н., професор, Горват М.В. – к.пед.н., доцент, Кузьма-Качур М.І. – к.пед.н., доцент, Лалак Н.В. – к.пед.н., доцент.

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, цифр та інших відомостей несуть автори публікації.

© Мукачівський державний університет, 2018

Оснoву навчання ремеслам складає практична робота, де значна увага приділяється опануванню різними техніками виготовлення виробів. Програма передбачає варіативність технологій, методів і форм навчання. Під час проведення занять використовуються методи організації та здійснення навчально-пізнавальної діяльності, а саме: словесні (пояснення, інструктаж, розповідь, бесіда), наочні (ілюстрування, демонстрація), практичні (вправи, графічні роботи). Важливе значення мають і методи стимулювання, а саме: створення ситуацій інтересу, ситуацій новизни [3].

Навчання народним ремеслам залучає вихованців до світу народного мистецтва, який несе в собі вікові уявлення про красу і гармонію, звичаї, традиції українського народу, спрямовує на формування практичних навичок, самостійної роботи.

Отже, народні ремесла – це чудова сторінка національної культури. У художніх виробках, різноманітних за формою, орнаментальними мотивами, колоритом, назвами, технікою виготовлення, розкривається неповторний талант українського народу, його потяг до прекрасного. Вивчення народних ремесел на уроках трудового навчання посідає важливе значення у вихованні національної самосвідомості, любові до рідного краю та естетичному вихованні, формуванні практичних навичок самостійної творчої роботи.

Список використаних джерел

1. Антонович Є. А. Художні техніки в школі. / Є. А. Антонович, В. І. Проців, С. П. Сенд – К.: ІЗМН, – 1997. – 312 с.
2. Бушина Т. Декоративно-прикладне мистецтво України. / Т. Бушина – К.: Мистецтво, 1986. – 454 с.
3. Ворона М. О. Особливості вияву естетичних почуттів у дітей / М. О. Ворона // Початкова школа. – 1990. – №4. – С.64 – 66.
4. Кара-Васильєва Т. Г. Творці дивосвіту./ Т. Г. Кара-Васильєва – К.: Рад. шк., 1984. – 175 с.
5. Чинчик В. О. Ремесла українців пам'ятаємо, цікаві завдання з них сплітаємо / В. О. Чинчик // Вихователю ГПД. Усе для роботи. – №5 .– 2018. – С.8 – 18.

УДК 37(09) (477) «20»

ГРАБ Л. М.,
ТОВКАНЕЦЬ Г. В.
Мукачівський державний університет, Україна

ПРОБЛЕМА МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ В ПЕДАГОГІЧНІЙ СПАДЩИНІ В.О. СУХОМЛИНСЬКОГО

В сучасних умовах державотворення в Україні зростає роль гуманістичного виховання підростаючого покоління у зв'язку з чим актуалізуються проблеми моральності і моральної культури. Формування моральних цінностей неодноразово були предметом наукових досліджень філософів, педагогів і мислителів минулого і сьогодення (І. Огієнко, Г. Сковорода, К. Ушинський). Проблема морального виховання присвячені праці таких видатних педагогів як В. Андрущенко, І. Бех, О. Духнович, В. Кремень, А. Макаренко, В. Сухомлинський та ін.

Моральність – це характеристика особливого виду практичної діяльності людей, що мотивується моральними ідеями, переконаннями, нормами та принципами. На сучасному етапі мораль розуміють як систему ідей, принципів,

уявлень, норм, правил поведінки та діяльності, які регулюють гуманні стосунки між людьми.

Моральне виховання – це прищеплення і розвиток моральних почуттів, переконань і потреб поводити себе згідно з моральними нормами, що діють у суспільстві. Мета морального виховання – формування моральної особистості, дії, вчинки, поведінка якої відповідають нормам моралі.

В. Сухомлинський визнавав пріоритет морального виховання учнів в багатогранній діяльності педагогічного колективу школи. Цілком зрозуміло, що розумове, трудове і фізичне виховання повинні підпорядковуватися бути підпорядковані головному – вихованню в дитині людяності. Він вважав, що виховання моральних цінностей у молодших школярів, як показує його практичний досвід полягає в тому, «щоб дитину з перших кроків її шкільного життя переконували насамперед власні вчинки, щоб у словах вихователів вона почула відгуки власних думок, переживань». Цей метод В. Сухомлинський назвав спонуканням до активного виявлення думки і почуття [1].

Процес морального виховання є не що інше, як передача підростаючому поколінню всього того цінного досвіду людства, яке воно нагромадило за всю історію свого розвитку. Цей досвід закріплений в діяльності, поведінці людей старшого покоління, звичаях і традиціях народу, в моральних знаннях, у теорії моралі, в етиці як науці. Отже, засвоєння моральних знань є важливою умовою морального виховання. Лише через знання можна зрозуміти сутність людини, людських відносин, сенсу та мети життя. Серцевиною морального виховання В. Сухомлинський вважав формування в дитини людяності, гуманізму. До людей треба бути добрими, чуйними, не робити їм зла і в міру можливостей, допомагати слабким і беззахисним [2].

Провідну роль у процесі морального виховання належить вчителю, адже школа й учителі повинні формувати особистість до вимог сьогодення. У формуванні духовного обличчя людини велику роль відіграють поведінка, взаємини в колективі, суспільно корисна праця. Моральне право на щире відвертість вихованців має тільки той, хто поважає і любить їх, вірить у добре начало у кожній дитині. Майстерність, мистецтво виховання словом виявляється в тому, що вихователь створює для учнів атмосферу, насичену душевністю, атмосферу шукань, відкриттів не тільки наукових, суто пізнавальних, а й морально-естетичних. Дуже важливим для виховання молодших школярів є особистий приклад учителя. в цьому віці дитина найбільше схильна до наслідування всього, що їй до вподоби. Тому духовне обличчя дитини насамперед залежить від того, який учитель веде її по «першій стежці життєвого шляху».

Моральна культура – це і є моральні звички, що стали емоційним стрижнем поведінки. «Людина народжується не для того, щоб зникнути безвісною, нікому невідомою пилінкою. Людина народжується для того, щоб залишити по собі слід вічний», – говорить В. Сухомлинський. Хорошу пам'ять про себе може залишити людина у порядних дітях, добрих вчинках, наполегливій праці, адже людським рукам дано творити чудеса [3;4].

Досить чітко у досвіді В.Сухомлинського простежується думка, що вирішення проблем морального виховання дітей молодшого шкільного віку полягає в органічному поєднанні найбільш відповідних вимогам початкової школи методів, форм і засобів морального виховання, адже тільки в такій єдності можна виховати людину з високими моральними переконаннями, яка зможе повністю реалізувати себе як особистість, і як професіонал у сучасному суспільстві.

Список використаної літератури

1. Сухомлинський В. О. Духовний світ школяра // Вибр. твори: У 5-ти т. – К., 1976. – С. 209 – 401.
2. Сухомлинський В. О. Методика виховання колективу // Вибр. твори: У 5 – ти т. – Т.1. – К., 1976. – С. 405 – 637.
3. Сухомлинський В. О. Павлиська середня школа// Вибр. твори: У 5 – ти т. Т.4. – К., 1977 – С.7 – 390.
4. Сухомлинський В. О. Сто порад учителям// Вибр. твори: У 5 – ти т. – Т.2. – К., 1976. – С. 419 – 654.

УДК 37.014 (477)

ГРЕГІРЧАК Д. Б.
Гуманітарно-педагогічний коледж МДУ, Україна

ВПЛИВ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА ОСВІТУ

Освіта є об'єктивною необхідністю людського існування, яка має створювати умови для адекватної адаптації людини до тих соціокультурних реалій, котрі панують у суспільстві. На сьогоднішній день освіта є одним із найважливіших чинників соціального розвитку, адже зростання наукоємних сфер економіки потребує високого рівня знань та кваліфікації робітників. Конкурентоспроможною в майбутньому буде людина, яка опанувала основи наук, володіє новітніми способами сприйняття й передачі інформації, освічена і практично підготовлена, насамперед у професійному, мовному та світоглядному контексті. Розповсюдженою сьогодні стає модель суспільства знань, орієнтованого на високий рівень освіти [3]. Від якості освіти у вирішальній мірі залежать темпи технологічного, економічного, політичного прогресу, стан культури і духовності в суспільстві. Авторитет країн у сучасному світі визначається інтелектуальним потенціалом. За інформацією з деяких джерел, до 40% приросту валового національного продукту найбільш розвинені країни світу одержують за рахунок ефективної системи освіти.

Відбувається також глобалізація (від. англ. «global» – *світовий*) освітнього середовища. Цей процес відображає формування єдиного відкритого соціального, економічного, інформаційного й освітнього простору в масштабах усієї планети. В еру глобалізації найвпливовішими факторами соціального розвитку стають інформація, наука і освіта. Глобалізація насамперед пов'язана з англо-американською моделлю світоустрою, експансією євроатлантичних культурних цінностей які є хоча й універсальні, проте абстрактні.

Політичний аспект впливу глобалізації на розвиток освіти визначається через такі прояви:

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>